

अनमता³ (von अनम) f. das nicht-nackt-Sein ÇAT. BR. 1, 3, 4, 8. 7, 2, 28.

3, 7, 1, 19.

1. अग्निः (3. अ + अग्नि) m. Nicht - Feuer, Abwesenheit von Feuer,
etwas Anderes als Feuer: अग्निवावन्धे तममि Çat. Br. 1, 9, 2, 35. न वा
अग्निवावद्भुतिर्ह्येते 3, 3, 1, 3. अग्निवाविव शुद्धेयो न तज्ज्वलति कर्कचित्
Nir. 1, 18. त्रयः पाकपक्षा कृता अग्नौ ह्यमाना अग्नौ प्रकृता ब्राह्मणो-
जने ब्रह्मणि कृताः Âçv. Gṛh. 1, 1. Καύ. 4.

2. अन्नमि (wie eben) adj. 1) wobei kein अग्निचयन stattgefunden hat (Opfer) K¹T¹. ÇR. 26, 7, 11. — 2) keine heiligen Feuer unterhaltend: अन्नमिन्निकेतः स्यान्मुनिर्मूलपात्ताशनः M. 6, 25. 43. अन्नमिन्निकेत इति महाभारते दानधर्मः ÇKD¹. — 3) unverheirathet, caelebs Z. d. d. m. G. VII, 242, N. — 4) ohne Verdauungskraft, an Verdauungslosigkeit leidend Suçr. 2, 223, 21.

अग्निमित्रा (3. अ + अग्नित्रा) adj. das Feuer nicht pflegend: अग्निमित्रा
अग्निमित्र कृष्टी: RV. 1, 189, 3.

अग्निदग्ध (3. अ + अग्निदग्ध) 1) adj. nicht im Feuer, nicht auf dem Scheiterhaufen verbrannt, d. i. begraben, RV. 10, 15, 14. TAHT. BR. 3, 1, 1, 8. — 2) m. pl. eine bestimmte Klasse von Manen M. 3, 199. — Vg! अग्निदग्ध.

अनघ (3. अ + अघ) 1) adj. f. आ R. 1, 17, 28. 2, 26, 28. a) nicht schadhaft, makellos: तद्व्यपनघम् Çāk. 43. = निर्मल H. an. 3, 134. MED. gh. 16. — b) gefällig, hübsch, = मनोत H. an. MED. — c) frei von Schuld, unschuldig = गतपाप H. an. = अयाप MED. R. 1, 1, 56. 6, 25. Hir. I, 79. Dhūrtas. 76, 4. Ueberaus häufig am Ende eines Verses im voc. von Göttern und Menschen M. 12, 1. Śāv. 5, 80. Hip. 2, 23. 30. N. 3, 20. 4, 24. 11, 24. 12, 12. Viçv. 2, 9. 3, 17. R. 1, 24, 15. fem. 1, 17, 28. 2, 26, 28. 44, 22. mit dem gen. frei von Schuld in Bezug auf: प्रज्ञानामनये रामे परित्यक्तुमिच्छति R. 2, 49, 7. — 2) m. a) ein Beiname Çiva's, Çiv. — b) N. eines Gandharva HARIV. 14136. — c) N. eines Sādhja HARIV. 11336. — d) ein Sohn Vasishṭha's VP. 83. — e) ein Sohn Surodha's und der Upadānavi HARIV. 1720.

अनघाष्टमी (अनघ + अष्टमी) f. N. des 33sten Adhijāja des Bhavi-
SHJOTTARAPURĀNA Verz. d. B. H. N. 468.

अनकुश (3. अ + कुश) adj. für den kein Leithaken besteht, der sich nicht leiten lässt, auf keine Einwendungen hört: वाम् - वामवृत्तम् - नकुशम् R. 3, 41, 8.

1. अन्नं (3. अ + अन्न) B. nicht das अन्न, das अन्न ausgenommen
K. Tj. C. R. 4, 1, 29.

2. **अनङ्ग** (wie oben) 1) adj. *körperlos, geistig*. — 2) m. ein Beiname des *Liebesgottes* AK. 1, 1, 1, 20. TRIK. 3, 3, 54. H. 227. an. 3, 57. MED. g. 28. ÇĀK. 55. R. 1, 12. VID. 9. UP. 11. DHĀRTAS. 69, 5. Die Mythe über den Ursprung seines Namens wird R. 1, 25. erzählt. **अनङ्गदादशी** heisst der 83ste, **अनङ्गत्रयोदशव्रत** der 87ste Adhajāja des BHAVISHYOTTARAPURĀṆA Verz. d. B. H. No. 468. — 3) n. a) *Luft* TRIK. 3, 3, 54 (lies: **अनङ्गं** **ले**). H. an. 3, 57. MED. g. 28. — b) *der Geist* H. an. MED.

मनङ्क (von मनङ्ग) n. der Geist ÇABDAR. im ÇKDR.

अनङ्गक्राडा (अनङ्ग + क्राडा) f. ein Metrum mit 16 Längen im 1sten und mit 32 Kürzen im 2ten Verse COLEBR. Misc. Ess. II, 87, N. 155.

अनङ्गमेव (अनङ्गम्, acc. von अनङ्ग, + एजय) gaṇa चार्वादि.

अनङ्गरङ्ग (अनङ्ग + रङ्ग) N. eines erotischen Werkes Z. d. d. m. G. II,

341, No. 189. Verz. d. B. H. No. 595.

अनङ्गलोबा (अनङ्ग + लोबा) f. N. pr. eine Tochter des Königs Balāditja und Gemahlin Durlabhavardhana's RĀGA-TAR. 3, 484. 489.

अनङ्गशेखर (अनङ्ग + शेखर) Name eines Metrum's COLEBR. Misc. Ess.
II, 166.

अनङ्गसेना (अनङ्ग + सेना) f. N. pr. einer handelnden Person im Dhūa-
TASAMĀGAMA.

अनङ्गापीड (अनङ्ग + अपीड) m. N. pr. eines Königs RĀGA-TAR. 4, 706.

अनङ्गसुहृद् (अनङ्ग + असुहृद्) m. Anaṅga's Feind, ein Beiname
 Īiva's, H. 200.

अनङ्गुरि³ (3. अ + अङ्गुरि) adj. *fingerlos* AV. 8, 6, 22.

अनच्छ् (3. अ + 1. अच्च्) adj. trübe (vom Wasser) A.K. 1, 2, 3, 14. H.
1071.

अनज्ञाका oder अनज्ञिका demin. von 3. अ + अज्ञा (s. u. 1. अज्ञ 1, c.) P.
7, 3, 47.

घनञ्जन (3. घ + 2. घञ्जन) 1) adj. = घञ्जनमूल्य ohne Schminke, farblos ÇKD_r. — 2) n. Luft ÇABDAK. im ÇKD_r.

अनुजिह्वा (अनुज् + जिह्वा) f. N. einer Pflanze, *Elephantopus scaber* (गोजिह्वा), RAGAN. im CKDr.

अनृतका^३ adj. von अनृतक (अनृतक) gaṇa कथादि. Am Ende eines
adj. comp. gaṇa उद्गादि.

अनुकु Schwächung von अनुकु vor einigen Casusendungen, in Ableitungen und Zusammensetzungen.

अनङ्क³ am Ende eines adv. comp. statt अनङ्क² gaṇa शरदादि; Vop. 6, 62.

अनडुकी (von अनडुक्) f. Kuh P. 7, 1, 98. 99, Vārtt. gaṇa गौरादि;
Vor. 4, 27. H. 1263. Çat. Br. 5, 2, 4, 11. 13. — Vgl. अनडुकी.

अनङ्गन् und अनङ्गान् s. u. अनङ्गाङ्.

अनृङ्गाह् (अनृत् Karren + वाह् ziehend) m. Vop. 26, 65. sg. अनृङ्गान्, अनृ-
ङ्गुन्, अनृङ्गिहम्, अनृङ्गा, अनृङ्गे, अनृङ्गिहम्, अनृङ्गिह्; du. अनृङ्गौ, अनृ-
ङ्गिह्यम्, अनृङ्गोस्; pl. अनृङ्गिहम्, अनृङ्गिहम्, अनृङ्गिह्यम्, अनृङ्गिह्यम्, अनृङ्गिह्यम्
P. 7, 1, 82. 93. 99. 8, 2, 72. Vop. 3, 104—106. Stier AK. 2, 9, 60. Trik. 2, 9,
19. समिन्द्रेय गामनृङ्गाह्यं य आर्यहृङ्गिनीराण्य अनृः RV. 10, 59, 10. 83,
10. 3, 53, 18. AV. 3, 11, 5. 4, 11, 1. 3. 7. u. s. w. Çat. Br. 2, 1, 4, 17. 3, 1,
2, 21. 13, 8, 4. 6. Ait. Br. 1, 14. Çvetāçv. Up. 5, 4. M. 11, 136. अनृ-
त्पृक् KĀTJ. Çr. 21, 4, 23. अनृत्पृक् 22, 9, 6. अनृत्पृक् einen Stier schen-
kend M. 4, 231.

अनडुकी (von अनडुक्) f. *Kuh* P. 7, 1, 98. 99, Vārtt. gaṇa गौरादि;
Vop. 4, 27. H. 1263. — Vgl. अनडुकी.

अनणु (3. अ + अणु) 1) adj. *nicht sein* ÇAT. BR. 14, 6, 8, 8. = BṚH. ÂR.
 1 P. 3, 8, 8. — 2) m. *grobes Korn*, wie Erbsen u. s. w. COLEBR. Alg.
 103, N. 3.

अनतिदृश्यं (3. अ + अनतिदृश्य von दर्श् with अति) adj. *undurchsichtig*:
 ते तम एवानतिदृश्यमपश्यन् Cat. Br. 7, 2, 1.

RV. 8, 79, 3. — अतिदुत mit Anklang an अदुत ist vielleicht aus अतिनूत entstanden.